

at slippe paa den Maade; men nogen almindelig Grund eller nogen Retfærdiggjørelse for, at der skulde tillægges disse 5 Aar en saadan Betydning, at Brofornydelser, der ikkun have fundet Sted saalænge, sporløst skulde forsvinde, tilstaaer jeg ikke at kunne ønske.

Bregendahl: Jeg skal gjerne indrømme, at maaskee det Forslag, som den høitagtede Indenrigsminister nu udtalte sig saa stærkt imod, kommer til at staae noget utydeligt ved dets Forhold til § 6, men jeg troer, at en nærmere Forklaring, som viser, hvilken Mening der skal lægges ind i Forslaget, vil have til Følge, at den høitærede Indenrigsminister idetmindste ikke i den Grad, som han nu gjorde, vil modsætte sig dette Forslag. Jeg skal nemlig bemærke, at ved dette Forslag er der ingenlunde tilstigtet at influere det Allermindste paa den Afsløningssum, som selve Broeieren skal have; thi hvorledes den Afsløningssum, som Broeieren skal have, skal beregnes, er bestemt i Lovforslagets § 10, men dette Forslag til § 6 under d sigter kun til den Afsløning, som Dverne af Brofornet skulle give til Communen, der overtager Broen; det er jo noget heelt Andet end den Afsløningssum eller Erstatning, som tilkommer Broeieren. Af Lovforslagets § 10 følger ligesom, at Broeierens Godtgjærelse for den Indtægt, han har havt af Brofornet, skal beregnes efter de sidste 5 Aars Indtægt. Det staaer der med rene Ord, Tilføies der altsaa ikke Noget, der forandrer § 10, saa seer jeg ikke, at Forslaget til § 6 kan referere sig til Andet, end, som det har været tilstigtet, til den Forpligtelse, der er paalagt Dverne ligeoverfor Communen, men som ikke staaer i Forbindelse med den Erstatning, som Broeieren faaer. Det synes mig, at, hvor der er Spørgsmaal om Forholdet mellem Dverne og Communen, s. Ex, hvor der har fundet Udyrcellering Sted eller andre saadanne Forhold, vil det være noget haardt, om Communen vil tage det 20-dobbelte eller 25-dobbelte eller med andre Ord det capitaliserede Beløb af, hvad der i ganske 5 Aar har paaligget en Eiendomsbesidder at udrede. Naar Forslaget saaledes ikke influerer paa den Erstatning, der tilkommer Broeieren, kan jeg

ikke antage, at den høitagtede Minister vil modsætte sig det i den Grad, som han gjorde. Jeg skal gjerne indrømme, at det maaskee er noget utydeligt, at Forslaget kun har en saadant indskrænket Betydning, men jeg har dog troet, at det var tydeligt nok, da Lovforslagets § 10 fuldstændigt bestemmer, hvorledes Erstatningen skal beregnes for Broeieren, og dette Forslag Intet forandrer i § 10. Hvad de øvrige Forslag angaaer, skal jeg med Hensyn til det til § 4 og med Hensyn til Forslaget under c til § 6 ikke udtale mig videre, da de, som det blev bemærket af den høitagtede Minister, ere optagne af det oprindelige Forslag.

Hvad Forslaget under b til § 6 angaaer, at nemlig Capitaliseringen skal udgjøre det 25-dobbelte Beløb istedetfor det 20-dobbelte, da skal jeg navnlig med Hensyn til, hvad der blev ytret af den næstforegaaende Taler fra Skanderborg Amt, tillade mig at bemærke, at naar man som den ærede Taler gaaer ud fra, at det ikke vil være muligt at erfare den virkelig havte Indtægt, men at Broeieren vil opgive sine Indtægter altfor høit, og at Erstatningen da vil blive beregnet vilfaarligt efter et saadant Opgivende fra Broeierens Side, saa kan der ikke være Tale om at sætte det 20-dobbelte istedetfor det 25-dobbelte, men saa maa man gaae ned maaskee til det 10-dobbelte eller det 5-dobbelte. Men fra en saadan Forstillning maa man ikke gaae ud. Jeg vil indrømme, at det er vanskeligt ved saadanne Ansættelser at finde det Rette, men man maa gaae ud fra, at de Autoriteter, der skulle bestemme Erstatningen, ogsaa maae være istand til, i det Mindste nogenlunde, at udfinde de virkelig havte Indtægter. Det vil saaledes ingenlunde være tilstrækkeligt, for at jeg skal holde mig til det Exempel, som Rigsdagsmændene fra Skanderberg nævnte, at Broeieren fremlægger en Forpagtningscontract, naar Taxationsmændene, sga at sige med et halvt Die, kunne se, at den ikke kan være tilstrækkeligt Bevis for, at han har havt en saadan Indtægt af Broen; thi det vil stille sig som et aldeles pro forma Værk, naar man seer, at der i en Forpagtningscontract, der omfatter flere Gjenstande, er opsørt en urimelig